

رَبِّهِنَّ اللَّهُ تَعَالَى سَلَّمَ

صديق اکبر جو

عشق رسول

هفتيوار سننن پريپي اجتماع م نين وارو
سننن پريو بيان

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صديق اڪبر جو عشق رسول

أَلصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ أَلِكْ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ أَلِكْ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتڪاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتڪاف جي نيت ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتڪاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

حضرت سيّدنا ابو هريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته نُورِ جِي پيڪر، سڀني نبين جِي سَرُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ دلنشين آهي: مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَحَدَّ الرَّبِّ وَصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاسْتَعْفَرَ رَبَّهُ فَقَدْ طَلَبَ الْخَيْرَ مَكَانَهُ يَعْنِي جَنَّةً قَرَّانَ شَرِيفَ جِي تَلَاوَتِ ڪُئِي، رَبِّ تَعَالَى جِي حَمْدِ بِيَانِ ڪُئِي، نَبِيِّ (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تِي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهيو ۽ پنهنجي رَبِّ عَزَّ وَجَلَّ کان مغفرت طلب ڪئي ته ان پلائي ڪي پنهنجي جڳهه تان ڳولهي ورتو.

(شعب الايمان، باب في تعظيم القرآن، فصل في استحباب... الخ، ۳۷۳/۲، حديث: ۲۰۸۴).

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيّدنا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ارشاد فرمايو:
نُورِ جِي پيڪر، تمام نبين جِي سَرُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تِي دُرُودِ پَاڪِ

پڙهڻ، گناهن کي ان کان وڌيڪ مٽائيندو آهي، جيترو پاڻي باه کي وسائيندو آهي، ۽ ٻنهي جهانن جي تاجور، سلطانِ بحر و بر **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** تي سلام موڪلڻ، غلامن کي آزاد ڪرڻ کان افضل آهي ۽ حضور نبي پاڪ، صاحبِ لولاڪ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** سان محبت ڪرڻ، غلامن کي آزاد ڪرڻ کان به وڌيڪ افضل آهي. (ڪنز العمال، ڪتاب الاذڪار، باب في الصلوة عليه صلي الله عليه وسلم، الجزء الثاني الحديث 3979، ج 1، ص 117)

دُڪهون نه جو تم کو گھيرا ٿو دُرود پڙهو جو حاضري کي مٽا ٿي ٿو دُرود پڙهو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺو.

فرمانِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**: ”بَيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
 ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
 ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! اذْكُرُوا اللَّهَ، تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ﴿﴾ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيتون

آئون به نيت ڪريان ٿو ﴿﴾ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ﴿﴾ ڏسي بيان ڪندس ﴿﴾ سڀاري 14 سورة النحل آيت نمبر 125: اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالنُّمُو عِظَةِ الْحَسَنَةِ ”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي واٽ جي طرف سڌ پڪي سمجهه ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ﴿﴾ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ﴿﴾ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ﴿﴾ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ﴿﴾ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ﴿﴾ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامكان نگاهون جهڪائي رکندس.

صديق جي لاءِ آهي خدا ۽ رسول بس!

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 719 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”فيضانِ صديقِ اڪبر“ جي صفحي 269 تي آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ جي پياري حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ڪي ارشاد فرمايائون: پنهنجو مال راه خدا ۾ صدقو ڪيو. هن فرمانِ عاليشان تي عمل ڪندي صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ توفيق مطابق، پنهنجو مال راه خدا ۾ تصدق (يعني صدقو) ڪيو. حضرت سيدنا عثمان ذوالنورين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ڏه هزار (10,000) مُجاهدن جو سازوسامان تصدق (يعني صدقو) ڪيو ۽ ڏه هزار (10,000) دينار خرچ ڪيا، هن کان علاوه نوسو (900) اُٺ ۽ سو (100) گهوڙا سازوسامان سميت فرمانِ رسول تي لبيڪ چوندي پيش ڪري ڇڏيا.⁽¹⁾ حضرت سيدنا عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: مون وٽ به مال هو، مون سوچيو ته اميرُ المؤمنين حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هر پيري ان معاملات ۾ مون کان سبقت (يعني برتري) وٺي ويندا آهن، هن پيري مان وڌ کان وڌ مال صدقو ڪري انهن کان سبقت (يعني برتري) وٺي ويندس، پوءِ اهي گهر ويا ۽ گهر جو سمورو مال گڏ ڪيو ۽ ان جا ٻه حصا ڪيا، هڪ حصو گهروارن جي لاءِ ڇڏيو ۽ ٻيو حصو ڪٽي بارگاه رسالت ۾ پيش ڪري ڇڏيو. سرڪارِ نامدار، مديني جي تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اسْتَفْسَار (اس. تف. سار) فرمايو: اي عمر! گهروارن جي لاءِ ڇا ڇڏي آيا آهيو؟ عرض ڪيو: يَارَسُوْلَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اڌ مال گهروارن جي لاءِ ڇڏي آيو آهيان. ايتري ۾ عاشقِ اڪبر اميرُ المؤمنين حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجو مال وٺي بارگاه رسالت

1... سيرت حليبه، باب ذڪر مغزيه، غزوة تبوك، 3/ 184

پهرن طرح حاضر ٿيا جو پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** هڪ بالڪل سادي قبا (يعني هڪ قسم جو اڳيان کان ڪليل ڪوٽ يا اڇڪن) پاتل هئي جنهن تي ٻيهر (يعني هڪ خاردار وڻ) جي ڪنڊن جا بتن لڳل هئا. **اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** جي مَحْبُوب، دانا ۽ غُيُوب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کي ڏسي نهايت خوش ٿيا ۽ **اسْتَقْسَر** فرمايو: اي ابوبڪر! گهر وارن جي لاءِ ڇا ڇڏي آيو آهين؟

بس! مَحْبُوب جو اهو پڇڻ، جڻ عاشق صادق جي دل عشق و مَحَبَّت جي مهڪ سان جُهومڻ لڳي، هڪدم اهو سمجهي ويا ته ڳالهه ڪجهه ٻي آهي چوٽه مَحْبُوب کي خبر آهي ته منهنجي عاشق صادق ته ان وقت به پنهنجي جان، مال، آل، اولاد سڀ ڪجهه قربان ڪري ڇڏيو هو، جڏهن مڪ مڪرمه **رَاىَ اللهُ شَرَفًا وَتَعْظِيمًا** حمايت ڪرڻ وارا نه هئڻ جي برابر هئا، بلڪ اڪثر ماڻهو ته جاني دشمن بڻجي ويا هئا ۽ مَحْبُوب جي ڪلام کي چو نه سمجهن ها، هي ته عاشق ها جيڪي هروقت هن موقعي جي تلاش ۾ رهندا هئا ته بس مَحْبُوب ڪجهه گهرن ته سهي! سڀ ڪجهه قدمن ۾ آڻي قربان ڪري ڇڏيان (۽ ائين عرض ڪيان ته):

ڪيا پيش ڪرين جانا ڪيا چيز بماري ٿي ۽ دل بهي تمهه ٻه ٿي جا بهي تمهه ٻه ٿي

هي ته اهي عاشق صادق هئا، جنهن ڪڏهن به پنهنجي مال کي پنهنجو سمجهيو ٿي نه هو، بلڪ جيڪو ڪجهه انهن وٽ هوندو هو ان کي مَحْبُوب جي عطا سمجهندا هئا، هڪدم سمجهي ويا ته مَحْبُوب جي چاهت ڪجهه ٻي آهي غالباً مَحْبُوب اهو چوڻ چاهن ٿا ته اي منهنجا عاشق! مان ته تنهنجي عشق کي سڃاڻان ٿو، اڄ دنيا کي به ٻڌائي ته عشق ڇا کي چئبو آهي، بس پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** مَحَبَّت پري لهجي ۾ ائين عرض ڪيو: **اَبْقَيْتْ لَهُمُ اللهُ وَرَسُولَهُ** يعني

مان پنهنجي گهر جو سمورو مال کڻي پاڻ ڪريمن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ حاضر ٿي ويو آهيان، گهروارن جي لاءِ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جو رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٿي ڪافي آهي. حضرت سَيِّدُنَا عَمْرُ فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اهو مَنظَر ڏسي حيران ٿي ويا ۽ چوڻ لڳا: مان ڪڏهن به اميرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان اڳتي نٿو نڪري سگهان. (2)

صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ ڏٺو ته ايتري ۾ خالق ڪائنات عَزَّوَجَلَّ جي قاصدِ خُصُوصِي حضرت سَيِّدُنَا جبريل امين عَلَيْهِ السَّلَام اهڙو ئي لباس پائي بارگاه رسالت ۾ حاضر ٿيا، جيڪو عاشقِ اڪبر حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي پاتل هو. سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پڇا ڪيو: اي جبريل! هي ڇا پاتو آهي؟ انهن عرض ڪيو: يَارَسُوْلَ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اللهُ عَزَّوَجَلَّ اڄ سڀني ملائڪن کي به حڪم فرمايو آهي ته اڄ اهڙو ئي لباس پائڻ جهڙو اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي عاشقِ صادق پاتو آهي ۽ گڏوگڏ اهو ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ انهن کي سلام ارشاد فرمائي ٿو ۽ اسْتَفْسَار فرمائي ٿو ته اهي پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ سان هن حال ۾ راضي آهن يا ناراض؟ اهو مَحَبَّت پريو پيغام ٻڌندي ئي حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وَجَد ۾ اچي ويا ۽ انهن تي رقت طاري ٿي وئي، عرض ڪيو: يَارَسُوْلَ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مان پلا پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ کان ڪيئن ناخوش ٿي سگهان ٿو. پوءِ ٿي (3) پيرا فرمايائون: آئون پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ کان راضي آهيان، آئون پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ کان راضي آهيان، آئون پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ کان راضي آهيان.

1... (تاريخ الخلفاء، ابو بڪر صديق، فصل في انفاقه ماله... الخ، ص ۳۰ ملخصاً)

2... ترمذی، کتاب المناقب عن رسول الله، باب في مناقب ابی بکر وعمر، حديث: ۳۶۹۵، ۳۸۰/۵ ماخوذاً

صديقَ کي ليے هے خُدا اور رسول بَس

پروانے کو چراغ تو بلبلُ کو پھول بَس

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبُ!

عاشقِ صادقِ جهڙو لباسِ پاڻو!

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! پيڪرِ عشقِ ۽ وفا، يارِ غارِ و يارِ مزارِ مصطفى، حضرت سيدنا صديقِ اکبر رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جو صاف سينو، واقعي عشقِ مُصْطَفِي سان ڀريل هو، رسولِ خدا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حڪم جي پيروي ڪرڻ ۾ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ، هميشه ٻين صحابي سڳورن عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ تي برتري ڪڍي ويندا هئا. يقيناً محبوبِ خُدا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا و خوشنودي حاصل ڪرڻ انهن جي زندگي جو سرمايو هو، تنهنڪري اگر مگر (بهاني بازي) جو سهارو وٺڻ بدران، پنهنجو سمورو مال و متاعِ پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي قدامت ۾ آڻي رکي ڇڏيو، الله تبارڪ و تعاليٰ کي پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي اها ادا ايتري ته پسند آئي جو پنهنجي معصوم ملائڪن کي حڪم ارشاد فرمائي ڇڏيو ته توهان به منهنجي مَحْبُوبِ جي هن عاشقِ صادقِ جهڙو لباسِ پاڻو.

غريبن بے کسون کا آسرا صديقِ اکبر بين

طبيبِ بر مريضِ لادوا صديقِ اکبر بين

(وسائلِ بخشش، 565)

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبُ!

ڪتاب ”فيضانِ صديقِ اکبر“ جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! عاشقِ ماهِ رسالت، پيڪرِ صِدقِ و شُجاعت، حضرت سيدنا ابو بڪر صديقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي سيرت ۽ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ

جي عشقِ مُصْطَفِي بابت وڌيڪ معلومات جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 719 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”فيضانِ صديقِ اڪبر“ جو مُطالعو ڪرڻ به نهايت فائديمند آهي. هن ڪتاب ۾ حضرت سيدنا صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي سيرت جا مختلف خوبصورت پهلو، مثال طور اوهان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو ننڍپڻ، جواني، قبولِ اسلام کان پهريان ۽ بعد جا حالات، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جا اوصاف، هجرت و غزوات، جان نثاري ۽ وفا شعاري جا ايمان افروز واقعا، خليفي بطنج وقت جا مرحلا ۽ خلافت کان پوءِ ٿيڻ وارن سانحن کي نهايت دلڪش انداز ۾ تحرير ڪيو ويو آهي، تنهنڪري اڄ ئي هن ڪتاب کي مڪتبه المدينه جي بستي تان مَدِيَّةَ طَلَب فرمائي پاڻ به هن جو مُطالعو ڪيو ۽ ٻين اسلامي پائرن کي به هن جي ترغيب ڏياريو. دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) به ڪري سگهجي ٿو ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! جڏهن به عَشَاقانِ مُصْطَفِي جو ذڪر خير ڪيو ويندو آهي، ته عام طور سڀ کان پهريان عاشقِ اڪبر، سيدنا صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ئي جي شخصيت جو تصور اسان جي دل و دماغ ۾ قائم ٿيندو آهي. اچو! حُصُولِ بركت ۽ نُزُولِ رحمت جي لاءِ سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو مختصر تعارف به ٻڌون ٿا:

سيدنا صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو مختصر تعارف

خليفاءِ اول، جانشين محبوبِ ربِّ قدير، امير المؤمنين حضرت سيدنا صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو مبارڪ نالو عبدالله آهي، ۽ سندن ڪُنيت

ابوبڪر، ۽ صديق، عتيق سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ جا لقب هئا، صديق جي معنيٰ آهي ”گهڻو سچ ڳالهيندڙ“ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ جاهليت واري دؤر ۾ ئي انهي لقب سان مشهور هئا، ڇو ته پاڻ سدائين سچ ڳالهيندا هئا، ۽ عتيق جي معنيٰ آهي ”آزاد“. سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ کي خوشخبري ڏيندي فرمايو: **أَنْتَ عَتِيقٌ اللهُ مِنَ النَّارِ** يعني (اي ابو بڪر!) توهان جهنم جي باه کان آزاد آهيو، تنهنڪري سندن جو لقب عتيق ٿيو.⁽³⁾ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ قريشي هئا ۽ ستين پيڙهي ۾ سندن جو نسب رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خانداني شجري سان ملي وڃي ٿو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ عام الفيل جي تقريباً اڍائي سالن کان پوءِ مڪه المڪرمه **ذَاهَا اللهُ شَرْقًا وَتَعْظِيمًا** ۾ پيدا ٿيا، امير المؤمنين حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ اهي صحابي آهن جنهن سڀ کان پهريان تاجدار رسالت، شهنشاھِ نُبُوْتِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تصديق ڪئي، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ ايترا ته **جَامِعُ الْكَمَالِ** ۽ **مَجْمَعُ الْفَضَائِلِ** آهن جو انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامِ کانپوءِ اڳين پوئين سڀني انسانن ۾ سڀ کان افضل ۽ اعليٰ آهن، آزاد مردن ۾ سڀ کان پهرين اسلام قبول ڪيو، ۽ صلح ۽ جنگ جي سڀني فيصلن ۾ محبوب ربِ قدير، صاحبِ خيرِ ڪثير صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا وزير ۽ مشير بڻجي زندگي جي هر واٽ تي پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو سات ڏئي جان نثاري ۽ وفاداري جو حق ادا ڪيو، 2 سال 3 مهينا مسندِ خلافت تي رونق آفروز رهي 22 جُادَى الْاُخْرَى 13 هه سومر جو ڏينهن پورو ڪري وفات ڪئي. امير المؤمنين حضرت سيدنا عمر رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ جنازي جي نماز پڙهائي ۽ روضي پاڪ **ذَاهَا اللهُ شَرْقًا وَتَعْظِيمًا** ۾

3... (تاريخ الخلفاء، ص ۲۳-۲۲ ملتقطاً بتقدم و تاخر)

حضورِ اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ويجهو دفن ٿيا. (4)

جو يارِ غارِ محبوبِ خدا صديقِ اکبر بين وُهي يارِ مزارِ مصطفےٰ صديقِ اکبر بين

(وسائلِ بخشش، 565)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

قرآن ۾ صديق اکبر جو شان!

منا منا اسلامي پاترو! حضرت سيدنا صديقِ اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جا پاڪيزا وصف ايترا ته آهن جو اهو مختصر وقت انهن خاصيتن کي بيان ڪرڻ جي لاءِ ناڪافي آهي، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ خوفِ خدا و عشقِ مُصْطَفِي، حقوقُ الله و حقوقُ العباد جي ادائگي ۾ بي مثال هئا، صلہِ رحمي و حُسنِ اخلاق، دين جي دُشمنن کي چٽڻ، دينِ اسلام جي سرڀلندي، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي زندگي جو اصلي مقصد هو، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجي ڪردار سان سڄي دنيا جي مسلمانن کي اهو ٻڌائي ڇڏيو ته هڪ اُمتي جو پنهنجي نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان ڪهڙو تعلق و عشق هجڻ گهرجي. پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجي خواهشن، مال و اسباب، اولاد و اقارب ايستائين جو پنهنجي جان کان وڌيڪ الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان محبت ڪئي ۽ ان محبت کي هميشه پنهنجي دل ۾ روشن رکيو، نتيجي طور پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي عمل سان خوش ٿي رسولِ خدا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيئي موقعن تي پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي تعريف ۽ اڪاڻ ڪئي، ايستائين جو قرآنِ ڪريم ۾ جڳهه جڳهه تي سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي شان و شوڪت ۾ مختلف آيتون سڳوريون نازل ٿيون آهن، جيئن

سيپاري 30 سُورَةُ اَلْيَسْ جِي آيت نمبر 19 تا 21 ۾ ارشاد آهي:

4... الرياض النضرة ٢٦١/١، تاريخ الخلفاء، ص ٢٧-٢٨ مفهوماً، عاشقِ اکبر ص ٣ بتغير

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿٦٦﴾
 تَرْجَمُو كُنُزَ الْإِيمَانِ: ۽ ڪنهن جو ان
 تي ڪو احسان ناهي جنهن جو بدلو ڏنو
 وڃي، صرف پنهنجي رب جي رضا چاهي
 ٿو جيڪو سڀني کان بلند آهي ۽ بيشڪ
 قريب آهي ته اهو راضي ٿيندو.
 وَلَسَوْفَ يَرِضَىٰ ﴿٦٦﴾

صَدْرُ الْإِفْضَالِ حضرت علامہ مولانا مُقْتِي سَيِّد محمد نعيمُ الدين مُراد
 آبادي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: جڏهن حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ
 حضرت سيدنا بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي تمام گهڻي قيمت تي خريد ڪري آزاد
 ڪيو ته ڪافرن کي حيرت ٿي ۽ انهن چيو: حضرت ابوبڪر صديق
 رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ائين ڇو ڪيو آهي؟ شايد حضرت بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو انهن
 تي ڪو احسان هوندو، ان ڪري انهن ايتري گهڻي قيمت ڏني خريد ڪيو ۽
 آزاد ڪيو، ان تي اها آيت سبگوري نازل ٿي ۽ ظاهر فرمايو ويو ته حضرت
 ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو هي فعل، محض الله تعاليٰ جي رضا جي لاءِ
 آهي، ڪنهن جي احسان جو بدلو ناهي ۽ نه انهن تي حضرت بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ
 وغيره جو ڪو احسان آهي. حضرت سيدنا صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ڪيئي
 غلامن کي انهن جي اسلام آڻڻ جي ڪري خريد ڪري آزاد ڪيو.⁽⁵⁾

سبهي اصحاب سے بڑھ کر مقرب ذات ہے ان کی

رفیق سرورِ ارض و سما صديق اکبر ہیں

(وسائل بخشش، 566)

منا منا اسلامي پائرو! ائين ته سڀني صحابه سبگورن عَلَيْهِمُ الرِّسْوَانِ کي

5 ... خزائن العرفان، ص 1108 بتغير قلیل

حُضُورِ اڪرم، نُورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان ڪامل درجي جو عشق هو، پر عاشقِ اڪبر، سَيِّدُنَا صِدِّيقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي عشق جو آنداز ئي نرالو هو، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ تہ عشقِ رسول جون اهي منزلون طئي ڪري چڪا هئا جو عشقِ وَمَحَبَّتِ ۽ اطاعتِ مُصْطَفِي، جڻ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي زندگي جو مقصد بڻجي ويو هو. ڪيئي احاديث سڳوريون اوهان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي شان ۽ سندن فضائل و مناقب سان مالا مال آهن. اچو! انهن مان ڪجهه ٻڌون ٿا:

جان و مال جا مالڪ!

نبي ڪريم، رُوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ موقعي تي ارشاد فرمايو: مَا نَفَعَنِي مَالٌ قَطُّ مَا نَفَعَنِي مَالُ ابْنِ بَكْرٍ يَعْنِي مَوْنَ كِي ڪنهن جي مال ايترو فائدو نه پهچايو، جيترو ابوبڪر صديق (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ) جي مال فائدو پهچايو. فَبِكْرِ ابُو بَكْرٍ وَقَالَ هَلْ اَنَا وَمَالِي اِلَّا لَكَ يَا رَسُوْلَ اللهِ (اهو ٻڌي) حضرت سَيِّدُنَا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ روئڻ لڳا ۽ عرض ڪيو: يَا رَسُوْلَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اوهان ئي ته منهنجي جان ۽ منهنجي مال جا مالڪ آهيو. (6)

هڪ ٻئي موقعي تي سرورِ ذیشان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي عشق ۽ مَحَبَّتِ سان ڀرپور قربانين جو تذڪرو ڪجهه اهڙي طرح فرمايو: مَا لِاحِدٍ عِنْدَنَا يَدٌ اِلَّا وَقَدْ كَافِيْنَاهُ مَا خَلَا اَبَا بَكْرٍ فَاِنَّ عِنْدَنَا يَدًا يُكَافِيْنَهَا لَهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَعْنِي اسان جي مٿي جن ماڻهن جو ڪو احسان هو، اسان ان سڀني جو بدلو ڏئي ڇڏيو آهي، پر ابوبڪر جي احسانن جو بدلو ته

6... ابن ماجه، ڪتاب السنه، باب في فضائل اصحاب رسول الله، فضل ابى بکر... الخ، ۷۲/۱، حديث: ۹۴

اللہ تعالیٰ ئي قيامت جي ڏينهن انهن کي عطا فرمائيندو. (7)

کونين ۾ آقا سان گڏ

حضرت ابن عمر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته نبي اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت ابو بڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي ارشاد فرمايو: **أَنْتَ صَاحِبِي عَلَى الْحَوْضِ وَصَاحِبِي فِي الْعَارِ يَعْنِي** توهان حوض ڪوثر تي ۽ غار ثور ۾ منهنجا ساٿي آيو. (8)

منا منا اسلامي پاٿرو! ڏٺو اوهان ته حضرت سيدنا ابو بڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ تي پياري آقا، مڪي مدني مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ڪيڏو نه خاص فضل ۽ ڪرم هو، جو نه رڳو سفر و حضر بلڪ هر جڳهه انهن کي، نبي ڪريم، رؤف رحيم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو سات نصيب رهيو، ايستائين جو حوض ڪوثر تي به انهن کي رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سات جي عظيم خوشخبري ٻڌائي وئي .

وہی یارِ مزارِ مُصْطَفَے صَدِيقِ اکبرِ ہیں
یقیناً پیشوائے مُرتضیٰ صَدِيقِ اکبرِ ہیں

جو یارِ غارِ محبوبِ خدا صَدِيقِ اکبرِ ہیں
عمر سے بھی وہ افضل ہیں وہ عثمان سے
بھی اعلیٰ ہیں

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

مَحَبَّتِ جون نشانيون

منا منا اسلامي پاٿرو! مَحَبَّتِ جون کي نشانيون هونديون آهن، جنهن

7... ترمذی، کتاب المناقب، باب (م:تابع: ۱۵، ت: ۳۴)، ۳۷۴/۵، حدیث: ۳۶۸۱

8... ترمذی، کتاب المناقب، (م:تابع: ۱۶، ت: ۳۹)، ۳۷۸/۵، حدیث: ۳۶۹۰

ڪي هڪ عاشقِ صادق جي عشق ۽ مَحَبَّت جو دليل سمجهيو ويندو آهي، ۽ انهن نشانين کي ڏسي ڪري ٻين کي يقين ٿي ويندو آهي ته واقعي اهو شخص فُلاڻي سان بيحد مَحَبَّت ڪندو آهي، مثلاً مَحَبَّت ڪرڻ وارو هر مُعاملي ۾ پنهنجي محبوب جي اطاعت ڪندو آهي، هر وقت ان جي ذڪر سان پنهنجي زبان کي ٿر رکندو آهي، ان جي پسند کي اپنائيندو آهي ۽ ان جي ناپسنديده شين کان پري رهندو آهي وغيره وغيره. پوءِ جڏهن اها مَحَبَّت پنهنجي انتها تائين پهچندي آهي ته عشق جو رُوپ اختيار ڪندي آهي. پوءِ جهڙي طرح مَحَبَّت جون مختلف نشانين هونديون آهن، اهڙي طرح عشق جون به ڪي نشانين هونديون آهن، اسان جي بزرگن پنهنجي پنهنجي ڪتابن ۾ مختلف هنڌن تي عاشقن جي مختلف نشانين کي بيان ڪيو آهي، جيئن

محبت رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جون نشانين:

اِمَامِ قِسْطَانِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ محبت رسول جون نشانين بيان ڪندا آهن، انهن کي مختصر طور اوهان جي خدمت ۾ پيش ڪيان ٿو، جيڪو انهن کي اپنائيندو ته اهو عاشق رسول ٿيندو. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

(۱) **اقتدا:** عشق رسول جي سڀ کان وڏي نشاني هي آهي جو پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي محبوب ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سنّت کي اپنائڻ، سندن جي رستي تي هلڻ، پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سيرت مان رهنمائي حاصل ڪرڻ ۽ اوهان جي شريعت جي حدود تي قائم رهڻ. (المواهب اللدنيه، ۴/۶۹۱)

(۲) **شريعت تي راضي رهڻ:** حضور نبي اڪرم، شهنشاھِ اَمْر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان مَحَبَّت جي نشانين مان هڪ ڳالهه اها آهي ته هن عشق ۽ مَحَبَّت جي دعويٰ ڪرڻ وارو پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شريعت تي راضي هجي

ايستائين جو پنهنجي نفس ۾ پڻ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي فيصلي سان
کا تنگي محسوس نه ڪري . (المواهب اللدنيه، ۴۹۳/۲)

(۳) **حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دين جي مدد ڪرڻ:** حضور نبي اڪرم،
سراپا جُود و ڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان مَحَبَّت جي نشانين مان هڪ
ڳالهه اها ته ”پنهنجي قول ۽ فعل جي ذريعي سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
جي دين جي مدد ڪري، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شريعت جو دفاع ڪري
۽ سخاوت ۾ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سيرت طيبه کي اپنائڻي، بُردباري
، صبر، نواضع (عاجزي) وغيره ۾ اوھان جي مبارڪ سيرت جي پيروي ڪئي
وڃي . (المواهب اللدنيه، ۴۹۴/۲)

(۴) **مصيبتن تي صبر ڪرڻ:** نبي اڪرم، رسول محتشم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
سان مَحَبَّت جي نشانين مان هڪ ڳالهه اها ته ”مصيبتن تي صبر ڪري،
چوٽه هن مَحَبَّت سان مُحَبَّ کي اهڙي لڏت حاصل ٿيندي آهي جو اهو
مصيبت کي وساري ڇڏيندو آهي . (المواهب اللدنيه، ۴۹۵/۲)

سيدي اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪيڏو نه بهترين چيو آهي:

ڪيون ڪهڙن بيڪس ٻن ميڻ ڪيون ڪهڙن بے بس ٻن ميڻ
تم ٻو ميڻ تم ٻه فدا تم ٻه ڪروڙون ڏرڊو

(۵) **محبوب جو تذڪرو گهڻو ڪري:** محبوب ربِّ اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
سان مَحَبَّت جي نشانين مان هڪ ڳالهه اها به ته پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
جو تذڪرو گهڻو ڪري چوٽه جيڪو جنهن سان مَحَبَّت ڪندو آهي، ان جو
ذڪر گهڻو ڪندو آهي، ڪن چيو: مَحَبَّت، محبوب کي هميشه ياد رکڻ جو
نالو آهي. هڪ بزرگ فرمائن ٿا ته ”جيتري قدر پساھ آهن، ان جي مطابق
محبوب جو ذڪر ڪيو وڃي . (المواهب اللدنيه، ۴۹۵/۲، ملقطاً)

هڪ صاحب فرمائن ٿا ته ”محب جي لاءِ 3 نشانيون آهن: (1) ان جو ڪلام محبوب جو ذڪر هجي (2) خاموشي محبوب بابت فڪر هجي (3) ۽ عمل ان جي فرمانبرداري هجي.

امام محاسبي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته ”محبّت ڪرڻ وارن جي نشاني، محبوب جو ڪثرت سان ذڪر ڪرڻ آهي جو نه ان کي ڇڏي ۽ نه ان کان بيزاري ۽ ٽڪاوت محسوس ڪري . (المواهب اللدنيه، ۲/۴۹۵)

جو نه ٻهولا ٻم غريبن کي رخصت ڪري ۽ ياد اُس کي اپني عادت کي ڇڏي

(حدائق بخشش)

جيڪو شخص ان صفتن سان مُتَّصِف ٿي ويندو آهي، الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان ان جي مَحَبَّتِ ڪامل ٿي ويندي آهي ۽ جيڪو انهن مان ڪجهه جي مُخَالَفَت ڪري، ان جي مَحَبَّتِ ناقص آهي پر اهو مَحَبَّتِ مان خارج نه آهي جيئن ته حديثِ پاڪ ۾ به آهي ته هڪ شخص جنهن کي شراب پيئڻ جي سزا ٻڌائي وئي، ته ڪن ماڻهن ان تي لعنت ڪئي ۽ چيو اهو بار بار سزا جي لاءِ آندو ويندو آهي ته حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جڏهن اهي ڳالهيون ٻڌيون ته فرمايو: ان تي لعنت نه موڪليو ڇو ته اهو الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان مَحَبَّتِ ڪندو آهي، يعني گناه ٿيڻ باوجود عالم جي داتا، مني مني مصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌايو ته اهو شخص الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول سان مَحَبَّتِ ڪندو آهي.

(المواهب اللدنيه، ۲/۵۰۱)

دنيا کي لذتوں سے مری جان چھوٹ جائے مجھ کو بنا دے یا خدا تو عاشقِ رسول

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

تئي خواهشون پوريون ٿيون

شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت برکاتهم العالیه فرمائن ٿا الله عَزَّوَجَلَّ حضرت سيدنا صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جون اهي تئي خواهشون حُبِ رَسُولِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صدقي ۾ پوريون فرمايون: (1) سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ كي سفر و حضر ۾ حضور اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو قُرب نصيب رهيو ايستائين جو غار ثور جي اڪيلائي ۾ سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان سواءِ ٻيو ڪو زيارت جي سعادت حاصل ڪرڻ وارو نه هيو (2) اهڙي طرح مال قربان ڪرڻ جي سعادت ايتري قدر ٿي جو پنهنجو سمورو مال دولت پنهني جهانن جي سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي قدامن تي قربان ڪيو (3) ۽ مزار پُر انوار ۾ پڻ هميشه لاءِ ساٿ ۽ قُرب عطا فرمايو.⁽⁹⁾

بلاڪت خيز طغياني هو يا بون موجين طوفاني نه ڏوٿو اپنا بيٺا ناخدا صديق اکبر بين

(وسائلِ بخشش، 567)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! حضرت سيدنا صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي مبارڪ سيرت مَحَبَّتِ رَسُولِ جو حقيقي آئينو هئي، جڏهن ته انهن جو ڪردار به عشق رسول جو بهترين معيار هو، اچو حضرت سيدنا صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي عشق مُصْطَفِي تي مشتمل ڪجهه ايمان افروز واقعا بتون ٿا ته جيئن اسان جي سيني ۾ به حُضُورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مَحَبَّتِ وڌيڪ پيدا ٿئي.

9... عاشق اڪبر، ص 14 بتغير قليل

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪهڙي حال ۾ آهن؟ اوهان جي اها ڳالهه ٻڌي قبيلي جا ڪيئي ماڻهو ناراض ٿي هليا ويا، اوهان جي والده جڏهن ڪجهه ڪاڻڻ پيئڻ جي لاءِ چوندي هئي ته پاڻ صرف هڪ ئي جملو فرمائيندا هئا: رَسُوْلُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪهڙي حال ۾ آهن؟ مون کي صرف انهن جي خبر ڏيو، جڏهن اوهان کي خبر ملي ته رَحْمَتِ عَالَمِ، نُورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خيريت سان آهن ۽ ڊار آرٽم ۾ تشریف فرما آهن ته پاڻ رَحْمَتِ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ فرمائون: خدا جو قسم! مان ان وقت تائين ڪجهه نه ڪائيندس ۽ نه پيئندس جيستائين پنهنجي محبوب آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي بذاتِ خود ڏسي نه وٺان. جڏهن سڀني ماڻهو هليا ويا ته سندن والده ۽ اُمّ جميل بنتِ خطاب اوهان کي سهارو ڏئي شهنشاهِ مدينه، قرارِ قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ وٺي ويون، جڏهن پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي عاشق زار کي ڏٺو ته آبديده ٿي ويا ۽ اڳتي وڌي انهن کي هٿن ۾ ورتو ۽ انهن کي چمڻ لڳا، اهو منظر ڏسي تمام مسلمان به فرطِ جذبات ۾ اوهان ڏانهن وڌيا، زخمن سان ڀريل صديق اکبر رَحْمَتِ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ کي ڏسي حضور عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ تي گهڙي رقت طاري ٿي، ان تي صديق اکبر رَحْمَتِ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ عرض ڪيو: يَا رَسُوْلَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! منهنجا ماءُ پيءُ اوهان تي ڦربان، مان نيڪ آهيان بس چهرو ٿورو زخمي ٿي ويو آهي. (10)

يه اڪ جان ڪيا بے اگر هوں ڪروڙوں ترے نام پر سب ڪو وارا ڪرون ميں

(سامانِ بخشش، ص ۱۳۵)

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب!

12 مَدَنِي ڪَمَن مان هڪ مَدَنِي ڪَم هفتيوار اجتماع

منا منا اسلامي ڀائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** اسان جو مَدَنِي مقصد آهي ته مون کي پنهنجي ۽ سڄي دُنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي، اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ تنهنڪري پنهنجي اصلاح جي لاءِ مَدَنِي انعامات تي عمل ۽ سڄي دُنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ مَدَنِي قافلن ۾ سفر کي پنهنجو معمول بڻايو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم هفتيوار اجتماع ۾ اول تا آخر شرڪت به آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي جي تحت ٿيڻ وارو هفتيوار سُنتن پريو اجتماع تلاوتِ قرآن، نعتِ رحمتِ عالميان **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**، سُنتن پري بيان، رَقَّت اَنگيز دُعا، ذڪر وڏوڏو، صلوة وسلام جي مَدَنِي گلن ۽ علمِ دين جي گلدستن سان سجيل هوندو آهي، ۽ يقيناً اهڙن اجتماعن ۾ شرڪت وڌيڪ اجر ۽ ثواب ۽ بَرَڪتن جي حُصول جو ذريعو آهي.

اسان کي به دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۾ وقت جي پابندي ڪندي شرڪت ڪري حُوب حُوب سُنتن جون بهارون حاصل ڪيو ۽ سُنتن جي تربيت جي مَدَنِي قافلن ۾ سفر اختيار ڪري پنهنجي آخرت جي لاءِ نيڪين جو ذخيرو گڏ ڪرڻ گهرجي. هفتيوار اجتماع ۾ شرڪت ڪري هڪ ڪلاسيڪل گلوڪار جي گناهن پري زندگي ۾ مَدَنِي انقلاب جي ڪهڙي مَدَنِي بهار آئي؟ اچو! ترغيب جي لاءِ هي مَدَنِي بهار ٻڌون ٿا.

ڪلاسيڪل گلوڪار جي توبه

گولي مار (بابُ المدينه ڪراچي) جي علاقي فردوس ڪالوني ۾ رهندڙ اسلامي ڀاءُ پنهنجي عياشي واري زندگي جي خاتمي جو احوال ڪجهه ائين

بيان ڪري ٿو ته مان هڪ ڪلاسيڪل گلوڪار هئس، ميوزيڪل شوز ۽ فنڪشن ۾ ڳائڻ وڃائڻ جو ڪم ڪندو هئس. ائين ئي زندگي جا انمول ڏينهن برباد ٿي رهيا هئا دل ۽ دماغ تي غفلت جا ڪي اهڙا پردا پيل هئا جو نه ”جنت ۾ وٺي وڃڻ وارن عملن“ جو فڪر ۽ نه ئي ”جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارن عملن“ کان بچڻ جو ذهن هو. ان عظيم گهڙي تي لکين سلام جو جڏهن مونڪي سبز عمامي شريف جو تاج ۽ سفيد مدني لباس پائڻ وارو هڪ اسلامي ڀاءُ مليو ۽ انهن دلنشين انداز ۾ مَحَبَّت ۽ پيار سان انفرادي ڪوشش ڪندي نيڪي جي دعوت پيش ڪئي ۽ هفتيوار سُنتن پري اجتماع جي دعوت ڏني. مان انهن جي حُسنِ اخلاق کان اڳ ۾ ئي متاثر ٿي چڪو هئس ان ڪري مون انهن جي دعوت قبول ڪري ورتي ۽ سُنتن پري اجتماع ۾ حاضر ٿيس. هتي فيضانِ مدينه جو رُوحاني منظر مون کي پسند آيو، هر پاسي سُنتن جا پيڪر مُبلَّغ، حدِ نگاه تائين سبز عمانن جون بهارون هيون، اهي پُر ڪيف نظارا منهنجي دل کي وٺي ويا. اجتماع ۾ ٿيڻ واري تلاوت، نعت، سُنتن پريو بيان ۽ ذڪر ۽ دُعا منهنجي دل جي دُنيا کي بدلائي ڇڏيو منهنجي زندگي ۾ مدني انقلاب اچي ويو، مون سچي دل سان توبه ڪئي ۽ پاڻ کي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ رنگي ڇڏيو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ تقريباً هر مهيني مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت حاصل ٿيندي آهي.

جسے خیر سے مل گیا مدنی ماحول
دِلّائے گا خوفِ خُدا مدنی ماحول

یقیناً مَقْدَر کا وہ ہے سکندر
یہاں سُنتن سیکھنے کو ملیں گی

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب!

مجلس خصوصی اسلامي ڀائر

منا منا اسلامي ڀائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي عشقِ رسول جا جام پيئارڻ، صحابه ۽ اولياءِ ڪرام جي مَحَبَّتِ دل ۾ وڌائڻ، انهن جي مبارڪ سيرت تي عمل جي ترغيب ڏيارڻ جي لاءِ ڪم وبيش 100 شعبن ۾ نيڪي جي دعوت عام ڪري رهي آهي. انهن شعبن ما هڪ شعبو ”خصوصي اسلامي ڀائر“ به آهي. دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ گونگن ٻوڙڻ ۽ نابين اسلامي ڀائرن کي خصوصي اسلامي ڀائر چيو ويندو آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** اها مجلس، خصوصي اسلامي ڀائرن ۾ نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ ۽ انهن کي معاشرتي جو باڪردار فرد بنائڻ ۾ مصروفِ عمل آهي، ان سان گڏوگڏ ”مجلس خصوصي اسلامي ڀائر“ خصوصي اسلامي ڀائرن جي لاءِ فرضِ علوم تي مشتمل ڪتاب شايع ڪرڻ جو پڪو ارادو رکي ٿي .

الله ڪرم ايسا ڪر ۽ تهج ٻه جهان ميں اے دعوتِ اسلامی تیری دُھوم مچی ہو!

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سَيِّدُنَا صِدِّيقِ اڪبر **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** ارشاد فرمائن ٿا: **وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَقَرَابَةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ أَصِلَ مِنْ قَرَابَتِي**۔ الله **عَزَّوَجَلَّ** جو قسم! صلہ رحمي ڪرڻ ۾ مون کي پنهنجن رشتيدارن کان رسولُ الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جا رشتيدار وڌيڪ پسندیده ۽ محبوب آهن. (صحيح بخاري، ڪتاب فضائل اصحاب النبي، باب مناقب قرابة رسول الله، 538/2، حديث: 3712)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

عشق صديق اکبر مان ملندڙ مدني گل!

شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** فرمائن ٿا: منا منا اسلامي

پاڻرو! عاشق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي عشق ۽ محبت پري مبارڪ زندگي مان اسان کي اهو درس ملي ٿو ته اسان جا سڏڪا، آهون دنيا خاطر نه هجن، دنيا جي محبت ۾ لڙڪ نه وهن، دنيوي شان و شوڪت جي لاءِ سيني ۾ ڪا طلب پيدا نه ٿئي، بلڪ اسان جي دل جي حسرت حُبِّ نَبِيِّ هجي، لڙڪ ياد مصطفيٰ ۾ وهن، دنيا جا ديوانه نه بلڪ شمع رسالت جا پروانه بڻجون، انهن جي پسند تي پنهنجي پسند قربان ڪيون ۽ اها خواهش هجي ڪاش! منهنجو مال، منهنجي جان، محبوب رحمن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شان تي قربان ٿي وڃي، پر افسوس صد افسوس! اڄ جي مسلمانن جي اڪثريت شاهه ابرار بنهن جهانن جي مالڪ و مختار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اسوهءِ حسنه کي معيار بڻائڻ بدران دشمن جي طور طريقي ۽ فيشن تي نثار ٿي ڏليل ۽ خوار ٿي پئي. هن ۾ ڪو شڪ ناهي جيڪي ماڻهو پنهنجي ماءُ پيءُ سان محبت ڪندا آهن اهي انهن جي دل نه ڏکائيندا آهن. جنهن کي پنهنجي اولاد سان محبت هوندي آهي ان کي ناراض ٿيڻ ناهن ڏيندا، ڪو به پنهنجي دوست کي غمگين ناهي ڪندو ڇو ته جنهن سان محبت هوندي آهي ان کي ڏک نه ڏيندو آهي، پر هاڻ! اڄ جا اڪثر مسلمان جيڪي عشق رسول جا دعويدار آهن پر انهن جا ڪم محبوب ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي خوش ڪرڻ وارا ناهن، ٻڌو! رسول ڏي وقار، شهنشاهه ابرار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا: **جُعِلَتْ قُرْبَةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ** يعني منهنجي اکين جي تڏاڻ نماز ۾ آهي.“ (المعجم الكبير، زياده بن علاقة عن المغيرة، الحديث: ١٠١٢، ج ٢، ص ٤٢٠) اهي ڪهڙا عاشق رسول آهن جيڪي نماز کان پري پڄندا آهن، ڄاڻي وائي نماز قضا ڪري سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دل مبارڪ جي لاءِ تڪليف ۽ آزار جو سبب بڻجندا آهن، اها ڪهڙي محبت آهي ۽ ڪهڙو عشق آهي جو رسول رَفِيعُ

النَّشَان، مديني جا سلطان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رمضان جي روزن جي تاڪيد فرمائن پر پاڻ کي عاشقان رسول سڏائڻ وارا انهي حڪم کان منهن ڦيري مصطفيٰ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ناراضگي جو سبب بڻجن، پيارا مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا: ”مڇون خوب پست (يعني ننڍيون) ڪريو ۽ ڏاڙهي کي معافي ڏيو (يعني وڏايو) يهودين جهڙي شڪل نه ٺاهيو.“ (شرح معاني الآثار للطحاوي، ڪتاب الكراهة، باب حلق الشارب، الحديث: ٤٦٢٢، ج ٤، ص ٢٨) پر عشق رسول جا دعويٰ ڊار ۽ فيشن جا پرستار، سرڪار جي دشمنن جهڙو چهرو ٺاهن، ڇا اهو عشق رسول آهي! اي عاشقان رسول! امت جا غمخوار آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي قدم تي فدا ٿي وڃو ۽ زندگي سندن جي غلامي بلڪ ان جي غلامن جي غلامي دعوت اسلامي ۽ ان جي مدني قافلن ۾ سفر ڪندي گذاريو، مرڻ کان پوءِ سندن جي شفاعت جا حقدار بڻجي وڃو ۽ پنهنجو چهرو قيامت جي ڏينهن نبي رحمت، شفيع امت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ڏيکارڻ جي قابل بڻايو يعني يهودين ۽ عيسائين جهڙي شڪل ٺاهڻ ڇڏي ڏيو پنهنجي چهر تي هڪ مٺ ڏاڙهي سجايو، انگريزي وارن جي بدران زلف رکو ۽ مٿي اگهاڙي گهمڻ بجاءِ سبز عمامي شريف ذريعي سر سبز ڪيو، بس پنهنجي ظاهر ۽ باطن تي مدني رنگ چڙهائي ڇڏيو. اي ڪاش اسان به پڪا ۽ سچا عاشق رسول بڻجي وڃون، ڪاش! اسان جو اٿڻ ويهڻ، هلڻ ڦرڻ، کائڻ پيئڻ، سُمهڻ جاڳڻ، ڏيڻ وٺڻ، جيئڻ مرڻ، مني مني آقا مديني واري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سنتن جي مطابق ٿي وڃي.

(عاشق اکبر، ص ٤٩ تا ٥٦ ملتقطاً)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

وفات جو حقيقي سبب

منا منا اسلامي پائرو! عاشق شاه بحرور، راه عشق ۽ محبت جا رهبر، حضرت سيدنا صديق اکبر رضى الله تعالى عنه پنهنجي محبت ۽ عقيدت جو شاعري ۾ ڪيڏي نه سوز و رقت سان اظهار فرمايو آهي؟ بعض روايتن جي مطابق رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو ظاهري وصال ئي امير المؤمنين حضرت سيدنا صديق اکبر رضى الله تعالى عنه جي وصال جو سبب بڻيو. حضرت سيدنا عبدالله بن عمر رضى الله تعالى عنهما فرمائن ٿا: حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رضى الله تعالى عنه جي وفات جو حقيقي سبب، نبي ڪريم، رؤف رحيم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو ظاهري وصال هيو. نبي ڪريم، رؤف رحيم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي ظاهري وصال کان پوءِ پاڻ رضى الله تعالى عنه جو بدن مسلسل ڪمزور ٿيڻ لڳو ۽ آخرڪار پاڻ رضى الله تعالى عنه به دنيا کان تشریف ڪڍي ويا. (11)

مربي جاؤن ميں اگر اس در سے
 ڪيا بچے بیمارِ غمِ قُربِ مسيحا چھوڙ ڪر
 جاؤن دو قدم

امير المؤمنين حضرت سيدنا صديق اکبر رضى الله تعالى عنه جيئن ته سڄي زندگي رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جي پيروي ۾ گذاري، ته وصال وقت به عشق مصطفيٰ جي ڪري پاڻ رضى الله تعالى عنه جي خواهش هئي ته جنهن ڏينهن رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو وصال ظاهري ٿيو، اهو ئي ڏينهن مون کي پڻ نصيب ٿئي، جهڙو ڪفن رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو هو اهڙو ئي ڪفن منهنجو به هجي، اُم المؤمنين حضرت سيدتنا عائشه

11... مستدرک، کتاب معرفت الصحابة، ذکر مرض ابی بکر، حديث: ۶/۴۴۶۶، ۴

صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کان روايت آهي ته جڏهن منهنجي والد سبگوري حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وصال جو وقت ويجهو ٿيو ته فرمائڻ لڳا: ”الله عَزَّ وَجَلَّ جي محبوب، داناءُ غيُوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو وصال ڪنهن ڏينهن ٿيو هو؟“ مون چيو: ”سومر جي ڏينهن.“ وري فرمايائون: ”اڄ ڪهڙو ڏينهن آهي؟ مون چيو: اڄ سومر جو ڏينهن آهي، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ارشاد فرمايو: ”مان چاهيان ٿو ته اڄ رات تائين مان دنيا مان رخصت ٿي وڃان (ته جيئن منهنجي وصال جي ڏينهن کي الله عَزَّ وَجَلَّ جي پياري حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي يومِ وصال سان هڪجهڙائي ٿي وڃي)“

(صحيح البخاري، ڪتاب الجنائز، باب موت يوم الاثنين، الحديث: ۱۳۸۷، ج ۱، ص ۴۶۸ ملقطا)

وڌيڪ فرمائڻ ٿيون: منهنجي والد ماجد حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ مون کان پڇيو ته ”توهان پنهني جهان جي تاجور، سلطان بحرو بر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ڪيترن ڪپڙن ۾ ڪفن ڏنو هو؟ مون عرض ڪيو: پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ٽن ڪپڙن ۾ ڪفن ڏنو ويو هو“ اهو ٻڌي پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجي هيٺان وڇايل ڪپڙي کي ڏنو جنهن تي زعفران يا مُشڪ جا نشان هئا، پاڻ فرمايائون: هن کي ڪفن ۾ رکي ونجو ۽ وڌيڪ ٻه ڪپڙا شامل ڪجو.“ (الرياض النضرة، ج ۱، ص ۲۵۷، ملخصاً)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

يَا رَسُولَ اللهِ! ابوبڪر حاضر آهي

منا منا اسلامي ڀائرو! حضرت سيدنا صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي جهڙي طرح زندگي ۾ نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو سات نصيب ٿيو، اهڙي طرح وفات جي وقت به پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وصال کان پوءِ به سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ڏُرب حاصل ڪرڻ جي خواهش جو اظهار فرمايو،

امیر المؤمنین حضرت سیدنا علي المرتضيٰ شیر خدا کَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ فرمائیں: مومن سیدنا ابوبکر صدیق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي حياتِ طيبه جي آخري پساھن ۾ ”سندن بارگاہ ۾ حاضر هئس. پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ مومن کي ارشاد فرمايائون: ”اي علي! جڏهن منهنجو انتقال ٿي مومن کي به ان مبارڪ ٿانو مان غسل ڏجو جنهن ٿانو سان رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي غسل ڏنو ويو هو. پوءِ مومن کي کفن ڏئي نبي ڪريم، رُوْفُ رَحِيمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي قبر انور ڏانهن وٺي وڃجو ۽ بارگاہ رسالت ۾ اهڙي طرح اجازت طلب ڪجو: اَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ! هَذَا أَبُو بَكْرٍ يَسْتَأْذِنُ يَعْنِي يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اوهان تي سلام هجي، ابوبڪر حاضر آهي ۽ اجازت گهرن ٿا؟“ جيڪڏهن روضي مبارڪ جو دروازو کلي ته مومن کي ان ۾ دفن ڪجو ۽ جيڪڏهن اجازت نه ملي ته مسلمانن جي قبرستان (جنت البقيع) ۾ دفن ڪري ڇڏجو.“

حضرت سیدنا علي المرتضيٰ کَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ فرمائیں ٿا ته: ”حضرت سیدنا ابو بڪر صدیق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي غسل و کفن جي مُعاملن مان فارغ ٿيڻ کان پوءِ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وصيت جي مطابق، روضهءِ محبوب جي دروازي تي حاضر ٿيس ۽ رسول ڪرم، شاه بنی آدم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاہ ۾ ائين عرض ڪيو: ”يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ابوبڪر اوهان کان اجازت جا طالب آهن.“ حضرت سیدنا علي المرتضيٰ شیر خدا کَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ فرمائیں ٿا ته جئين ئي منهنجا الفاظ مڪمل ٿيا ته مومن ڏٺو ته روضهءِ رسول جو دروازو کلي پيو ۽ اندران آواز آيو: ”أَدْخُلُوا الْحَبِيبَ إِلَى الْحَبِيبِ“ يعني محبوب کي محبوب سان ملائي ڇڏيو.“ پوءِ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پهلو (پاسي) ۾ دفن ڪيو ويو.

(الخصائص الكبرى، باب حياته في قبره۔ الخ، ج ۲، ص ۴۹۲)

وه يارِ غارِ بهی یں تو یارِ مزارِ بهی بوبڪر آج بهی تو یں بر دمِ نبی کے ساتھ

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي حضرت علامہ مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **وَأَمَّا بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** پنهنجي رسالي ”عاشق اکبر“ صفحي 43 تي بيان ڪيل روايت کان بعد ارشاد فرمائڻ ٿا: ”منا منا اسلامي ڀائرو! غور فرمايو! جيڪڏهن سيدنا ابوبڪر صديق **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** رسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي زنده نه سمجهن هاڻ ته هرگز اهڙي وصيت نه فرمائڻ ها ته روضي پاڪ جي سامهون منهنجو جنازو رکي نبي رحمت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کان اجازت طلب ڪئي وڃي، حضرت سيدنا صديق اکبر **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** وصيت ڪئي ۽ صحابه ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ** اها وصيت پوري ڪئي، جنهن مان ثابت ٿيو ته حضرت سيدنا صديق اکبر **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** ۽ تمام صحابه ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ** جو اهو عقيدو هيو ته محبوب پروردگار پنهي جهانن جا مالڪ ۽ مختار **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** وصال کان پوءِ به قبر اندر زنده ۽ حيات آهن تصرف ۽ اختيار تي قادر آهن. **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ!**

تُو زنده بے وَالله تُو زنده بے وَالله مرے چشمِ عالم سے چُھپ جانے والے

صَلُّوا عَلَيَّ اَلْحَبِيبِ! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ اَلْحَبِيبِ!**

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان عاشق اکبر حضرت سيدنا صديق اکبر **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** جي عشقِ مُصْطَفِي جي باري ۾ ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي.

عشق رسول ۾ جيڪو مقام حضرت سيدنا صديق اکبر **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کي حاصل آهي اهو ڪنهن ٻي کي نه مليو. حضرت سيدنا صديق اکبر **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** جي هر عمل ۾ عشق رسول جي جهلڪ نظر ايندي هئي،

جڏهن به موقعو مليو ته فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي پنهنجو مال، اولاد ايستائين جو پنهنجي جان قربان ڪرڻ کان به نه ڪيڀايو. پاڻ رَحْمَى اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي هن بي پناه مَحَبَّت ۽ وارفنگي تي خُود رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حوضِ ڪوثر تي انهن کي پنهنجي رفاقت جي سند عطا فرمائي. پاڻ رَحْمَى اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه صرف زندگي حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اطاعت ۽ پيروي ۾ گذاري بلڪ وصال کان پوءِ به ڪفن دفن ۾ پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پيروي ڪرڻ جي وصيت فرمائي ۽ جهڙي طرح حياتي ۾ حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي قُربت نصيب ٿي اهڙي طرح وفات کان بعد به قرب جي شرف سان فيضياب ٿيڻ جي سعادت نصيب ٿي.

منا منا اسلامي ڀائرو! اها به خبر پئي ته ﴿﴾ سچو عاشقِ رسول اهو آهي جيڪو آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي پنهنجي جان و مال جو مالڪ سمجهي ﴿﴾ سچو عاشقِ رسول اهو آهي جيڪو آپ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سنّت کي اپنائيندو هجي ﴿﴾ سچو عاشقِ رسول اهو آهي جيڪو ڏاڙهي وڏائي، عمامو سڄائي، رُلف رکي، سمهڻ وقت سُرمو لڳائيندو هجي، تڏي تي سمهندو هجي، مسواڪ استعمال ڪندو هجي، موقع جي مناسبت سان سنّت جي نيت سان مُرڪندو هجي، وغيره وغيره ﴿﴾ سچو عاشقِ رسول اهو آهي جيڪو پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شريعت تي راضي هجي ﴿﴾ سچو عاشقِ رسول اهو آهي جيڪو ”پنهنجي ڪردار ۽ گفتار سان دينِ اسلام جي مدد ڪري، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شريعت جو دفاع ڪري ۽ سخاوت ۾ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سيرتِ طيبه کي اپنائي، ماءُ پيءُ پيڻ پيءُ، اولاد، عزيز رشتيدارن تي مال خرچ ڪري، پنهنجي مال کي دين جي مدد جي لاءِ استعمال ڪري ﴿﴾ سچو عاشقِ رسول اهو آهي جيڪو غُصي جي وقت قابو ۾ رهندو آهي، ﴿﴾ سچو عاشقِ رسول اهو آهي جيڪو صبر ڪرڻ وارو هجي ﴿﴾ سچو عاشقِ رسول اهو آهي جيڪو عاجزي اختيار ڪري ﴿﴾ سچو عاشقِ

رسول اهو آهي جيڪو مصيبتن تي صبر ڪري ﴿﴾ سچو عاشق رسول اهو آهي جيڪو بڪثرت ذڪر رسول ڪري ﴿﴾ سچو عاشق رسول اهو آهي ته ”جڏهن ذڪرِ مصطفيٰ ٿئي ته تعظيم ڪري، جڏهن پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو نالو مُبارڪ ٻڌي ته آڱوٺا چمي جهومي، دُرود پڙهي ﴿﴾ سچو عاشق رسول اهو آهي جنهن کي پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مُلاقات وِزيارت جو تمام گهڻو شوق هجي ﴿﴾ سچو عاشق رسول اهو آهي جيڪو قرآنِ ڪريم سان به مَحَبَّت ڪري ﴿﴾ سچو عاشق رسول اهو آهي جيڪو پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سنت تي عمل ڪرڻ سان گڏوگڏ اوهان جي حديثِ مُبارڪ پڙهڻ جي چاهت رکندو هجي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبُوْت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (12)

سنئين عام ڪرين دين کا ہم کام کریں نیک ہو جائیں مسلمان مدینے والے

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

گاله بوله ڪرڻ جون سنٽون ۽ آداب

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو شيخِ طريقت، امير اهل سنّت، دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي

... مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، ۹۷/۱، حديث: ۱۷۵

رسالي ” 101 مدني گل مان ڳالهه ٻولهه جي باري ۾ ڪجهه سنتون ۽ آداب
ٻڌون ٿا.

پهريان به فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه فرمايو: فرمان

مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: " جيڪو چُڻ رهيو ان نجات حاصل ڪئي. (13)

هر ان شخص تي جنّت جو داخلو حرام آهي جيڪو بي حياتي جي ڳالهه
ڪندو آهي. (14) ❀ مسڪرائي ۽ خوش اخلاقيءَ سان ڳالهه ٻولهه ڪيو ❀
مسلمانن جي دلجوئي جي نيٽ سان ننڍن سان شفقت وارو ۽ وڏن سان ادب
وارو لهجو اختيار ڪيو. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** ثواب ڪمائڻ سان گڏوگڏ ٻنهي وٽ
اوهان مُعَزَّز رهندو. ❀ وڏي آواز سان ڳالهائڻ جيئن اڄڪلهه دوست پاڻ ۾
بي تڪلفي سان ڳالهائيندا آهن، اهو سنّت نه آهي ❀ ڪٿي هڪ ڏينهن جو
ٻار هجي سٺين سٺين نيتن سان ان سان به اوهان توهان سان گفتگو ڪرڻ
جي عادت بڻايو، اوهان جا اخلاق به **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** عمدا ٿيندا ۽ ٻار به آڊب
سڪندو ❀ ڳالهه ٻولهه ڪرڻ وقت پردي جي جاءِ تي هٿ لڳائڻ، آڱرين سان
بدن تان مير لاهڻ، ٻين جي سامهون ٻار ٻار نڪ کي هٿ لڳائڻ، يا نڪ يا
ڪن ۾ آڱر وجهڻ، ٿڪ اڇلائڻ سٺي ڳالهه ناهي، ان سان ٻين کي ڪراهت
محسوس ٿيندي آهي.

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مكتبة المدينة** جي شايع

13... ترمذی، کتاب صفة القيامة، باب (ت: ۱۱۵)، ۴/۲۲۵، حدیث: ۲۵۰۹

14... موسوعة لابن ابي الدنيا، کتاب الصمت... الخ، ذم الفحش والبداء، ۲۰۴/۷، رقم: ۳۲۵

ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن ڀريو سفر آهي.

ڀاؤ گے راحتين، قافله ميں چلو

علم حاصل ڪرو، جهل ڙاڻل ڪرو

بر مهينے چلين، قافله ميں چلو

سنتين سيڪهنے، تين دن ڪے ليے

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن ڀري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُروُد

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.

(افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (15)

(3) رَحْمَتِ جَا سِترِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن. (القول البديع، الباب الثاني، ص 277،)

(4) ڇهه لک دُرُودِ شَرِيفِن جَو ثَوَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149)

15... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(5) قُرْبِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حضور انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديق اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تعجب ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (16)

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي. (17)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

16... القول البديع، الباب الاول، ص 125

17... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ واليه وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن. (18)

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي)
فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

... 18 مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305